

Vigslingstale til kantor Thorgeir Sjøvold

21.9.2014 Gamle Glemmen

Kjære Thorgeir!

Gratulerer med denne dagen som vil bli stående som en stor begivenhet i livet ditt og være en dag som du vil bære med deg livet ut. Du har gått en lang vei kirkelig, teologisk og musikalsk før du er kommet frem hit. Denne dagen har derfor en særlig betydning for deg fordi den markerer at din tjeneste som sendebud til menneskene om evangeliets nåde og Guds storhet nå får en ny og annerledes forankring og grunnlag. Din vigsling i dag betyr at du aksepterer at din kall til tjeneste nå skjer som musiker i Den norske kirkes rom, og Den norske kirke bekrefter ditt kall og ditt valg ved å vigsle deg til kantor, og at du har denne kirkens tillit til å utøve ditt kall som kirkens kall.

Den norske kirke er en del av den universelle kirke som strekker seg bakover i tid og utover i hele dagens verden, med alle dens uttrykk. Når du nå vigsles i dette kirkerommet står kirkens karakter av fellesskap gjennom generasjonene særlig tydelig frem. I denne kirken har det vært sunget til gudstjeneste i snart tusen år og murveggene her har hørt et mangfold av uttrykksformer gjennom generasjonene. Dette rommets musikkhistorie vitner derfor om at det ikke finnes en spesiell guddommelig musikkform. Samtidig forteller dette 1000-årige kirkerommet at den musikken som lever lenger enn øyeblikket samstemmer særlig godt med gudstjenesten og de kirkelige handlingers særpreg.

Men tvers gjennom de mange generasjonene og deres ulikhet, er menneskenes grunnleggende lengsel og livsbetingelser gjenkjennbare. Ingen rom i vår tid gjenspeiler menneskets mangfoldige livserfaringer så tydelig som nettopp kirkens rom. Her leves sorg og glede, spørsmål og tolkninger, barn og gamle, tro og tvil, skyld og frimodig frigjøring hele tiden - og i stor utstrekning samtidig. I gleden over barnets dåp minnes vi om synden og dødens virkelighet, i sorgen over et kjært menneskes død lyder ordet om oppstandelse og håp, i salmene synges tekster og musikk fra hele kirkens 2000-årige historie.

Kirkemusikkens oppgave er å være en støtte for menneskers livsfølelse og gi den en dybde dimensjon vi ikke selv alltid er i stand til å uttrykke. Musikken fortsetter der ordene slutter.

Den Gud vi bekjenner lytter og bryr seg om menneskenes liv slik vi hørte salmisten si i den første lesningen: Gud leger dem som har et knust hjerte, og forbinder deres verkende sår, Gud holder de hjelpeløse oppe og er stor på rikdom og kraft.

De bibelske salmene er selve grunnlaget for den kirkelige lovsangen. Og leser vi disse, ser vi at lovsang ikke bare er glede, men alle menneskelige erfaringer som Gud inviterer oss til å ta med inn i møtet med seg. Dette mangfoldet av menneskelige livserfaringer må musikken i kirkerommet gjenspeile. Det finnes derfor ingen spesiell musikkform som er guddommelig. Forsøkene på å opphøye gregorianikk, Bach eller Mozart til Guds egen musikk, leder oss galt av sted. Det lukker Guds kommunikasjon med oss, i stedet for å åpne den.

Men musikken i kirkerommet har også en annen dimensjon. Vi hørte det lest fra Hebreerbrevet: «For her på jorden har vi ingen by som består, vi lengter etter den som skal komme».

I kirkerommet kommer Gud til oss fra «byen som består» i all evighet, og som vi bare i glimt kan fornemme finnes og kommer oss nær. Menneskets kapasitet til å uttrykke seg i musikk har fulgt menneskene så langt vi kjenner vår historie. Denne kapasiteten har hele tiden vært knyttet til menneskets kommunikasjon med det guddommelige. Ingen musikk er spesielt guddommelig og all musikk er guddommelig fordi den bringer bud fra Skaperen og Forløseren om Guds kjærlige tilstedeværelse i våre liv.

Musikken i kirkens rom spenner broen mellom menneskets liv og lengsel og Guds nådige kommunikasjon med oss slik den kommer til oss i Jesus Kristus. Den skal – slik den svenske teolog, biskop og musiker Gustav Aulén fremhever det - uttrykke menneskets livskamp mellom destruksjon og ødeleggelse, og håpet Guds seier i Jesus Kristus innebærer for hele skaperverket. Da blir musikken en lovsang til Gud – Skaperen, Frigjøreren og Livgiveren - som vi i takknemlighet kan hengi oss til, i sorg og glede, i tvil og tro, ung og gammel.

Dagens vigsling sender deg fra kirkens alter til menneskene, her i Gamle Glemmen, som tjener i hele Den norske kirke og hele Guds kirke, til velsignelse og helbredelse. Måtte du selv få oppleve å leve i denne Guds velsignelse og kjenne at Guds storhet og nærhet lever i musikken din. Amen.